

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, MdR. Met ingang van morgen begint de zwarte show One 1000 Years of Jazz aan een uitgebreide toernee door Nederland. In het orkest, de Legends of Jazz spelen voornamelijk veteranen, wat vooral het bekijken van de show waard is: The Original Hoofers, vier zeer verschillend werkende tap-dancers met als grote ster Jimmy Slide. Meer informatie in ^{het} NOS Jazz Uur na 't nieuws van 8 uur. Nu: NOS Jazzgeschiedenis deel 52. De jaren 1931 t/m '33 gaven het dieptepunt te zien van de Depression, de economische crisis die in '29 was begonnen. Armoede alouwen werkloosheid, geteisterd werden vooral de zwarte en witte arbeidersklasse, de witte middenstand, maar de Vanderbilts, Rockefellers en Morgans kochten er geen auto, bontjes of klandestine fles champagne om. Het uitgaansleven ging goed, alleen verplaatste het zich van Noord-Manhattan; Harlem, naar Zuid-Manhattan: Times Square en Broadway. Met als gevolg dat Connie's Inn als eerste sloot in Harlem en Downtown open de de, dat was in '33, de sjiekste van de grote drie, de Cotton Club volgde begin '36 dat voorbeeld. Op het dieptepunt van de crisis had men een uitdrukking voor 'houd het hoofd koel en boven water': keep on trucking. Naar aanleiding van een in de Savoy Ballroom ontstane dans die even de Lindy Hop leek te verdringen, maakten Ted Koehler en Rube Bloom er een song van - zomer '35 nam Duke Ellington die op met als gastsolist Ben Webster op tenorsaxofoon "Truckin'".

plaat 1 Duke Ellington and his Orchestra: Truckin' (Koehler, Bloom)
3/voorlaatst - 2:58 - CBS 88137

19 augustus 1935 voor Brunswick in New York: Duke Ellington a/h Orchestra met "Truckin'". De Band: Cootie Williams, Rex Stewart en Artie Whetsol-trompetten, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, Otto Hardwicke en Johnny Hodges-alt, Barney Bigard-tenor-, en Harry Carney-bariton-saxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Hayes Alvis en Billy Taylor-bassen, Sonny Greer-drums. Vaste zangeres Irvy Anderson, gast op tenorsaxofoon bij deze session: Ben Webster. Verder solistisch in "Truckin'" Cootie Williams-trompet, Joe Nanton-trombone en Barney Bigard-klarinet. Ooit heb ik in deze serie gezegd geen idee te hebben waar de bijnaam Cootie vandaan kwam omdat e e n betekenis als 'luis' mij onwaarschijnlijk voorkwam. - In juli ontmoette ik Cootie Williams en het antwoord op de vraag hielde: toen ik 5 of 6 was namen mijn ouders mij mee naar het park waar een concours voor harmoniekorpsen gehouden werd. Thuis vroegen ze wat ik gehoord had, en ik zei: cootie, cootie, cootie. En dat was dus in Mobile, Alabama, omstreeks 1915. De dood van Daisey Ellington-Kennedy in mei veroorzaakte bij haar enige zoon Duke Ellington een ernstige en langdurige geestelijke depressie. Augustus/september componeerde hij zich daar uit via een vier-delig werk: Herinneringen. 12 september werd het opgenomen: "Reminiscing in tempo".

idem Duke Ellington a/h Orchestra: Reminiscing in tempo (Duke Ellington)
4/1 - 12:29 - idem

Het vier-delige "Reminiscing in tempo", door Duke Ellington als een soort therapie voor zijn depressie geschreven ^{die volgde} op de dood van zijn moeder, ~~in~~ 12 september 1935 door Brunswick in New York opgenomen. Solisten in deel 1: Artie Whetsol-trompet, Otto Hardwacke-^{sopraan} saxofoon en Juan Tizol-ventieltrombone. In deel 2: weer Whetsol, Johnny Hodges-alts, en Harry Carney-baritonsaxofoon. In 3: alleen klarinettist Barney Bigard, in 4 en laatst: Rex Stewart-cornet, Carney-bariton en Hodges-alt-saxofoon, Joe Nanton-trombone. En vanzelfsprekend Duke Ellington-piano. 27 februari 1936, 11 dagen na het sluiten van de Cotton Club in Harlem, speelt de Ellington Band voor Brunswick het eerste van een serie kleine solo-stukjes die Ellington voor, en soms samen met een bepaalde solist maakte. "Barney's concerto" was van de klarinettist en ^{de} pianist, op de plaat heette het "Clarinet lament".

plaat 2 Duke Ellington a/h Orchestra: Clarinet Lament (Bigard, Ellington)
~~XXXX~~ 1/3 - 3:09 - CBS 88140

"Clarinet lament" - Barney Bigard. En dezelfde dag Duke Ellington's ~~XXXXX~~
~~XX~~ "Cootie's Concerto", niet te verwarren met "Concerto for Cootie" van vier jaar later, onder de titel "Echoes of Harlem".

idem Duke Ellington a/h Orchestra: Echoes of Harlem (Duke Ellington)
1/4 - 3:02 - idem

"Echoes of Harlem" - trompettist Cootie Williams. Met Duke Ellington and his Orchestra op 27 februari 1936 voor Brunswick in New York. Ivy Anderson, hoewel sinds '31 aan de band verbonden, was op de plaat sporadisch te horen. Dat begint nu te veranderen. ~~XXXXXXXXXXXX~~ "Oh babe, maybe someday" van de volgende dag met Ivie Anderson, slot van deel 52 in de NOS Jazz-geschiedenis, Mdr.

idem Duke Ellington a/h Orchestra: Oh babe maybe someday (Ellington)
1/voorlaatst - 2:48 - idem